

Με παρέμβαση σε πέντε ειδησεογραφικά sites που στεγάζονται στο κέντρο της Αθήνας την Τετάρτη 25 Ιούνη, ξεκίνησε η καμπάνια της Συνέλευσης εργαζομένων/ανέργων/φοιτητών στα MME για την οργάνωση και ενημέρωση των εργαζομένων στα sites. Ύστερα από αφισοκολλήσεις έξω από «μαγαζιά», γραφεία σωματείων του κλάδου αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας, μέλη της συνέλευσης επισκεφθήκαμε τα paraskhnio.gr («Παρασκήνιο»), toxrima.gr («Το Χρήμα»), verysorry.gr και τα γραφεία των ηλεκτρονικών εκδόσεων των free press εφημερίδων «Athens Voice» και «Lifo».

Εκεί μοιράστηκαν κείμενα της ανοικτής συνέλευσης στους εργαζομένους, με τους οποίους συζητήσαμε για τις συνθήκες εργασίας, την καμπάνια για τα sites και τις δράσεις της συνέλευσής μας, ενώ ακολούθησαν και «φιλικές» κουβέντες με διοικητικά στελέχη. Κατά την πενταπλή παρέμβασή μας διαπιστώθηκαν για μια ακόμη φορά οι αθλιότητες των αφεντικών στα sites, οι οποίοι έχουν δημιουργήσει πραγματικά κάτεργα, στοιβάζοντας νέους - κατά κύριο λόγο - ανθρώπους με πενιχρές αμοιβές ακόμη και των 200 ευρώ το μήνα και δίχως ασφάλιση. Η απασχόλησή τους μπορεί να φτάνει 10ωρες και 12ωρες βάρδιες με δουλειά και τα Σαββατοκύριακα, ενώ κυριαρχούν το «μπλοκάκι», η «μαύρη» εργασία και η απόδειξη δαπάνης.

«Ξέρετε πως δουλεύουν οι δημοσιογράφοι εδώ; Αναλαμβάνουν μηνιαία πρότζεκτ. Σα να δούλευαν από το σπίτι τους. Μπορούν και να μας στέλνουν άρθρα από τις διακοπές τους», είχε το θράσος να απαντήσει κοστουμαρισμένο διευθυντικό στέλεχος στο «Παρασκήνιο», όταν ερωτήθηκε για την «καραμπινάτη» παρανομία της πληρωμής με απόδειξη δαπάνης. Αναφερόταν στους ίδιους δημοσιογράφους που απασχολεί καθημερινά σε συγκεκριμένο χώρο (τα γραφεία της εταιρείας) για 8 και 10 ώρες - ορισμός της εξαρτημένης εργασίας - δίχως ασφάλιση, με «χαρτζιλίκια» των 300 έως και 600 ευρώ για τους ...τυχερούς, ή και «εθελοντές» στους οποίους απλά τάζει ότι κάποτε θα πληρωθούν. Αυτό όμως είναι το πεδίο που οι επαγγελματίες συνδικαλιστές της ΕΣΗΕΑ, και όχι μόνο, "άνοιξαν" στους κεφαλαιοκράτες, δια της απουσίας τους. Με ανούσιες συζητήσεις για αλλαγή Καταστατικού που επαναλαμβάνονται την τελευταία δεκαετία και με αστείες εξαγγελίες του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ για δημιουργία μητρώου ΜΗ μελών (!), το πρόβλημα όχι μόνο δε λύνεται, αλλά διαρκώς θα οξύνεται.

Οι παρεμβάσεις της Συνέλευσης Εργαζομένων/Ανέργων/Φοιτητών σε sites και «παραδοσιακά» MME θα συνεχιστούν. Να είναι βέβαιοι οι εργοδότες στις «γαλέρες» του Τύπου πως θα μας βρίσκουν ξανά και ξανά μπροστά τους. Μόνος δρόμος για όλους εμάς τους επισφαλείς εργαζομένους είναι αυτός του συλλογικού αυτοοργανωμένου αγώνα. Όχι μόνο ως ζήτημα αξιοπρέπειας, αλλά πλέον και ως αγώνα για τη ζωή και την επιβίωσή μας απέναντι στον ολοκληρωτικό πόλεμο που μας έχουν κηρύξει τα αφεντικά.

Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε:

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΕ SITES: ΧΩΡΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ... ΩΣ ΠΟΤΕ;

Συντάκτης ροής social media manager, content editor, καταχωρητής, εξωτερικός συνεργάτης με το κομμάτι και πολλά ακόμα: χιλιάδες θέσεις εργασίας έχουν δημιουργηθεί τα τελευταία χρόνια στον κλάδο των sites και των ηλεκτρονικών εκδόσεων. Μόνο που δεν είναι ούτε ακριβώς θέσεις, ούτε εργασία.

Η ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ των sites λειτουργούν ως σύγχρονα κάτεργα και οι εργαζόμενοι ως οι δουλοί του 21ου αιώνα. Και οι παραπάνω λέξεις δε χρησιμοποιούνται μεταφορικά αλλά κυριολεκτικά αφού όταν μιλάμε για εργασία σε sites κυρίως έχουμε να κάνουμε με μαύρη, ανασφάλιστη εργασία, τιωρες και τιώρες βάρδιες, δουλειά τα σοββατοκύριακα και τις αργίες και πενιχρούς μισθούς.

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ συνθήκες που μπορεί να βρεθεί σε sites είναι το δημερο, 8ώρα «μπλοκάκι» για 400-600 ευρώ καθαρά. Το δημερο συνήθως μεταφέρεται σε 12 συνεχόμενες μέρες δουλειάς και δυο Σ/Κ ξεκινώραση το μήνα. Το «μπλοκάκι» (και μερικές φορές η δουλειά από το σπίτι) διασφαλίζει ότι ο σύγχρονος μισθωτός σιλάρος δεν θα έχει τα δικαιώματα που απορρέουν από τη φύση της εξαρτημένης εργασίας που εκτελεί: δεν θα δικαιούται δώρα και επιδόματα, υπερώριακή αμοιβή για τα Σ/Κ, τις νυχτερινές βάρδιες και τις αργίες, δεν θα μπορεί να διαμαρτυρηθεί συνδικαλιστικά, ενώ ως «ελεύθερος επαγγελματίας» θα πληρώνει μόνος του και την ασφάλιση.

ΑΛΛΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ επιλέγουν να δίνουν τη μόνιμη δουλειά του σοββατοκύριακου σε «ξέωτερους συνεργάτες», πάντα «μπλοκάκιδες». Κάποιοι επιζητούν μεχρι και 16ώρα την εργασία το Σάββατο και άλλο ένα 16ώρα την Κυριακή, και προσφέρουν 150-350 ευρώ καθαρά το μήνα. Και υπάρχουν πάντα και οι μόνιμοι ανακυκλούμενοι, (αποτελούν κανόνα στα οθιλητικά sites) οι «εθελοντές» που «μαθαίνουν» τη δουλειά, κάνουν την «πρακτική άσκηση» τους, και πρέπει να είναι ευχαριστημένοι από πάρουν κανένα «μαύρο» χαρτζλίκι πουύ και πού από το αφεντικό. Αυτές οι εργασιακές συνθήκες αποτελούν την πραγματικότητα για τους εργαζόμενους στις ηλεκτρονικές εκδόσεις, ακόμα και πριν από την εποχή των μνημονίων. Με την εξάπλωση των διαδικτυακών μέσων και την επέλαση των μέτρων λόγω οικονομικής κρίσης, η κατάσταση έγινε απλώς χειρότερη.

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ευκαιρία, ο καθένας πλέον που διαθέτει αρκετό θράσος και τομαρισμό, μπορεί να ξεκινήσει ένα site, μια start-up διαδικτυακή κοινότητα και να «χρεια-

στεί τη βοήθεια» κακοπληρωμένων και εξουθενωμένων από τα ωράρια εργαζόμενων. Τα αφεντικά εκμεταλλεύονται τις νομοθεσίες των μνημονίων, τις χιλιάδες απολύσεις και τους εκατοντάδες χιλιάδες νέους ανέργους, για να μας εκμεταλλευτούν ακόμα περισσότερο, για λιγότερα από τα βασικά και με σκυμμένο το κεφάλι.

ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΔΡΟΜΟ ακολουθούν και τα sites μεγάλων ομίλων με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα όσο γίνεται πιο φθηνό και απροστάτευτο εργατικό δυναμικό, χωρίς δικαιώματα, χωρίς ασφάλιση, χωρίς επιδόματα, χωρίς έστω αυτή την τυπική ιδιότητα του εργαζόμενου ή του ανέργου - μια ανερμάπιστη μάζα εξατομικευμένων «εφέδρων» που όλοτε θα δουλεύουν, όλοτε όχι, όλοτε θα επιβιώνουν, όλοτε όχι, πάντα όμως σύμφωνα με τις ανάγκες και τις προδιαγραφές των αφεντικών.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟ σκηνικό, τα σωματεία του κλάδου των MME αν δεν είναι εντελώς εχθρικά προς τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων στα sites, είναι αδύνατο να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να προσπάθησουν να προστατεύσουν τους εργαζόμενους από την εργασιακή βαρβαρότητα.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΔΕ ΑΝΕΚΔΟΤΟ το ακούσαμε πρόσφατα με την ανακοίνωση της βούλησης της ΕΣΗΕΑ για τη δημιουργία «Μητρώου δημιοπιγράφων-μη μελών της Ενώσεως» που εργάζονται σε ενημερωτικά διαδικτυακά μέσα. Το Δ.Σ. της ένωσης, δηλαδή, αποφάσισε να προχωρήσει στη δημιουργία ενός μητρώου που, όσο και να φάει κανές, όμοιό του (μη μελών!) δεν έχει καταρτίσει κανένα συνδικαλιστικό σωματείο, «προκειμένου να καταγράψει την κατάσταση που επικρατεί και στη συνέχεια να προχωρήσει σε καίριες παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των συναδέλφων», σύμφωνα με τη σχετική ανακοίνωση. Η γελοιότητα εξεχύλιζε. Την τελευταία δεκαετία, κανένα από τα πέντε ΔΣ που πέρασαν από τις καρέκλες του 5ου ορόφου στην Ακαδημίας δεν ασχολήθηκε ποτέ με τους εργαζόμενους συναδέλφους στο διαδίκτυο, ούτε βέβαια έκανε τις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να δρομολογήσουν οι χρονοβόρες (και πιθανά αδιέξοδες) διαδικασίες για την αλλαγή του καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, ώστε να αποκατασταθεί αυτή η χρονία αδικία. Και αυτό, βέβαια, συνέβαινε γιατί τόσο τα ΔΣ που περνούν από την ΕΣΗΕΑ, όσο και αρκετά μέλη της, επέλεγαν αυστηρά και ξεδιάντροπα, για καθαρά συντεχνιακούς και ωφελιμιστικούς λόγους, να κρατούν κλειστές τις πόρτες του σωματείου καταδεκάζοντας έτσι τους συναδέλφους μας να πέφτουν παντελώς ανυπεράσπιστοι στα χέρια της άγριας εκμετάλλευσης.

ΣΕ ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ, όλα τα ΔΣ της ΕΣΗΕΑ αφύπνιζαν αδιάφορα στις δημόσιες εκκλήσεις των συναδέλφων εργαζόμενων στο Ιντερνετ προκειμένου να αναγνωριστεί η υπαρξή τους από το σωματείο. Οι πεφωτασμένοι συνδικαλιστές όχι μόνο καμώνονταν ότι δεν αναγνωρίζονταν τη νέα, ηλεκτρονική πραγματικότητα που διεύρυνε το «πλάτος» της ενημέρωσης και το μέγεθος της σχετικής αγοράς εργασίας, αλλά άκλειναν και τα μάτια (όπως και συνεχίζουν να κάνουν) μπροστά στο γενονός της απεργοσπασίας πολλών sites κατά τις ημέρες των απεργιακών κινητοποιήσεων, οι ιδιοκτήτες των οποίων καλύνοντας την εργαζόμενους να δουλέψουν κανονικά, επικαλούμενοι με περιστοιχία υποκρισία, ωσταν να ενδιαφέρονται για τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενών τους, ότι δεν καλύπτονται από την ΕΣΗΕΑ.

ΚΑΙ, ΕΝΤΑΣΕΙ, ΤΟΣΟ ΚΑΙΡΟ οι συνδικαλιστές της ΕΣΗΕΑ, υπερασπιζόμενοι τα συμφέροντα της κλειστής δημοσιογραφικής τους κάστας, αρνούνται να αναγνωρίσουν το αυτονόητο της ύπαρξης των εργαζομένων στα ιντερνετικά μέσα ενημέρωσης καθιστώντας τους στην πράξη κάτι σαν φαντασμάτα. Εντούτοις, είναι αδύνατο να πιστέψει κανείς ότι το σημερινό ΔΣ της ΕΣΗΕΑ δεν γνωρίζει τη γέννηση και ύπαρξη, εδώ και ενώμαστη περίοδο χρόνο, της ΕΝΩΣΗΣ ΕΚΔΟΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ (ΕΝΕΔ), η οποία στεγάζεται στα γραφεία του ΔΟΛ του Σταύρου Ψυχάρη. Άλλα και το πώς, μέσω αυτής της σχετικά νέας «Ενωσης», οι ίδιοι παραδοσιακοί ιδιοκτήτες των ΜΜΕ προσποθούν να μοιράσουν την καινούργιη πίτα, μόνο και μόνο για να την ελέγχουν απόλυτα, λόγος για τον οποίο έχουν αρχίσει τις μανοπάλιακες μετρήσεις της αγοράς στον τηλεκτρονικό Τύπο, στην ουσία με τις ίδιες μεθόδους που χρησιμοποιούνται και με τον παραδοσιακό, προκευμένου να μοιράσουν την νέα αγορά: αναμεταξύ τους και με ελάχιστους νεκρούς ποιαίτες.

Η ΕΣΠΗΤ, ΑΠΤΗΝ ΑΛΗ, ένα σωματείο με μικρή δυναμική και ακόμα λιγότερη θέληση, έχει αποτύχει να λειτουργή-

σει οργανωτικά και να βοηθήσει συνολικά στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στα sites. Ο θεαματικός ρόλος του ομαδιστή διέτει πλέον την ευκαιρία για ενημέρωση και ζύμωση με τους εργαζόμενους, χρήση θεαμάτων και εργαλείων (Επιθεώρηση Εργασίας, έλεγχοι από το ΙΚΑ, κτλ), προσπάθειες οργάνωσης των εργαζόμενων και βέβαια αιλυρή αντιπαράθεση με τους ιδιοκτήτες των sites. Αντί για αυτό, η συνδρομή του ομαδιστή περιορίζεται σε μεμονωμένες περιπτώσεις εργαζομένων και αυτό κυρίως στο νομικό κομμάτι της διεκδίκησης.

Οι «αφανείς» εργαζόμενοι του διαδικτύου έχουν περιθώρια αντίστασης και οργάνωσης. Υπάρχουν παραβεβήματα όπου οι εργαζόμενοι με την αλληλεγγύη συναδέλφων διεκδικούν και κατέφεραν να αποκτήσουν τα εργασιακά τους δικαιώματα. Η δικαστική απόφαση που ορίζει ότι οι εργαζόμενοι σε sites πρέπει να προσλαμβάνονται και να αμείβονται ως συντάκτες (βλ. αναλυτικά, <http://katalipsiesieba.blogspot.gr/2012/03/sites.html>), η ασφάλων εργαζόμενών μας από τον Εθνικό Εισαγγελέα που προ-

ΕΠΙΛΕΓΟΥΜΕ ΤΟ ΔΡΟΜΟ του συλλογικού αυτοοργανωμένου αγώνα, όχι μόνο ως ζήτημα αξιοπρέπειας, αλλά πλέον και ως αγώνα για τη ζωή και την επιβίωσή μας απέναντι στον οικολογικοτικό πόλεμο που μας έχουν ιημένι οι αφεντικά. Πολεμόμε τη διάχυτη μοιρολογία, τη δουλοπρέπεια και τις καριερίστικες αυταπάτες. Οι εργαζόμενοι στα sites να πιάσουμε το νήπιο των εργατικών διεκδικήσεων και να συζητήσουμε για τα εργατικά μας συμφέροντα και τις προοπτικές μας απέναντι στην εργασιακή ιστοπέδωση που βιώνουμε. Ταυτόχρονα, να αυτοοργανωθούμε σε οριζόντιες δομές με τους συναδέλφους μας σε κάθε χώρα εργασιας, αλλά και σε οικοδικές δομές σε όλη την Ελλάδα.

ΝΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΟΥΜΕ ΟΣΑ ΔΙΚΑΙΟΥΜΑΣΤΕ

- Μισθό συντακτών, με πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα
 - Πενθήμερη εργασία με δυο ημέρες ρεπό την εβδομάδα και υπερωριακή αμοιβή για εργασία τα σαββατοκύριακα, τις αργίες και τις νυχτερινές βάρδιες.
 - Πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Συνέλευση έμμισθων, άμισθων, "μπλοκάκηδων", "μαύρων", ανέργων και φοιτητών στα ΜΜΕ katalipiesiea.blogspot.gr
Συνέλευση κάθε Τρίτη στα γραφεία της ΣΒΕΟΔ, Σκυλίτση ιο, Εξάρχεια

Πηγή: katalipsiesiea.blogspot.gr